

A L'ARGENTINA

EL REI MARCÀ MÉS GOLS QUE EN KUBALA

Nosaltres no som monàrquics. Ni republicans. Sinó tot el contrari. Es a dir, que som qualsevol cosa —que sempre és millor que ser punk, anarco o de la UCD.

I tot per una pocsolta de la història. Marx, el molt sapastre, ja en parlava de la seva ironia, i això sense haver conegut Suárez que encara té més mèrit. El que passa és que, de vegades, més que ironia el que té la història és mala llet, i és clar, després no hi ha déu que s'aclareixi.

sabem menys. Cosa que converteix Sócrates en un passota o en un futuròleg, que ja és dir.

Certament, doncs, el viatge dels Reis de l'Estat ens ha deixat més esbalaits del que estàvem, i cal

reconèixer que se n'han sortit millor de l'emboïc que un elefant de dins d'una ampolla. Emboïc que va organitzar el ximple de l'Oreja, el qual ha hagut de tornar en el porta-maleïts de l'avió per tal de no

topar-se amb el Rei. Fonts dignes de crèdit ens han informat que cada dia per dinar, el monarca espanyol, demanava orelles tot mirant-se el Sr. Marcelino, les ulleres del qual li agrairan sempre la diplomàcia.

Així les coses, i amb tantes galàxies com ens envolten, nosaltres a la primera recepció que ens concedeixin, direm allò mateix que digué Carrillo quan s'entrevistà per primer cop amb el rei. "Vos-

té —digué Juan Carlos— voldria veurem ben lluny del país, oi?, i Carrillo contestà "quan hagi de marxar avisi'm abans, que jo sortiré primer".

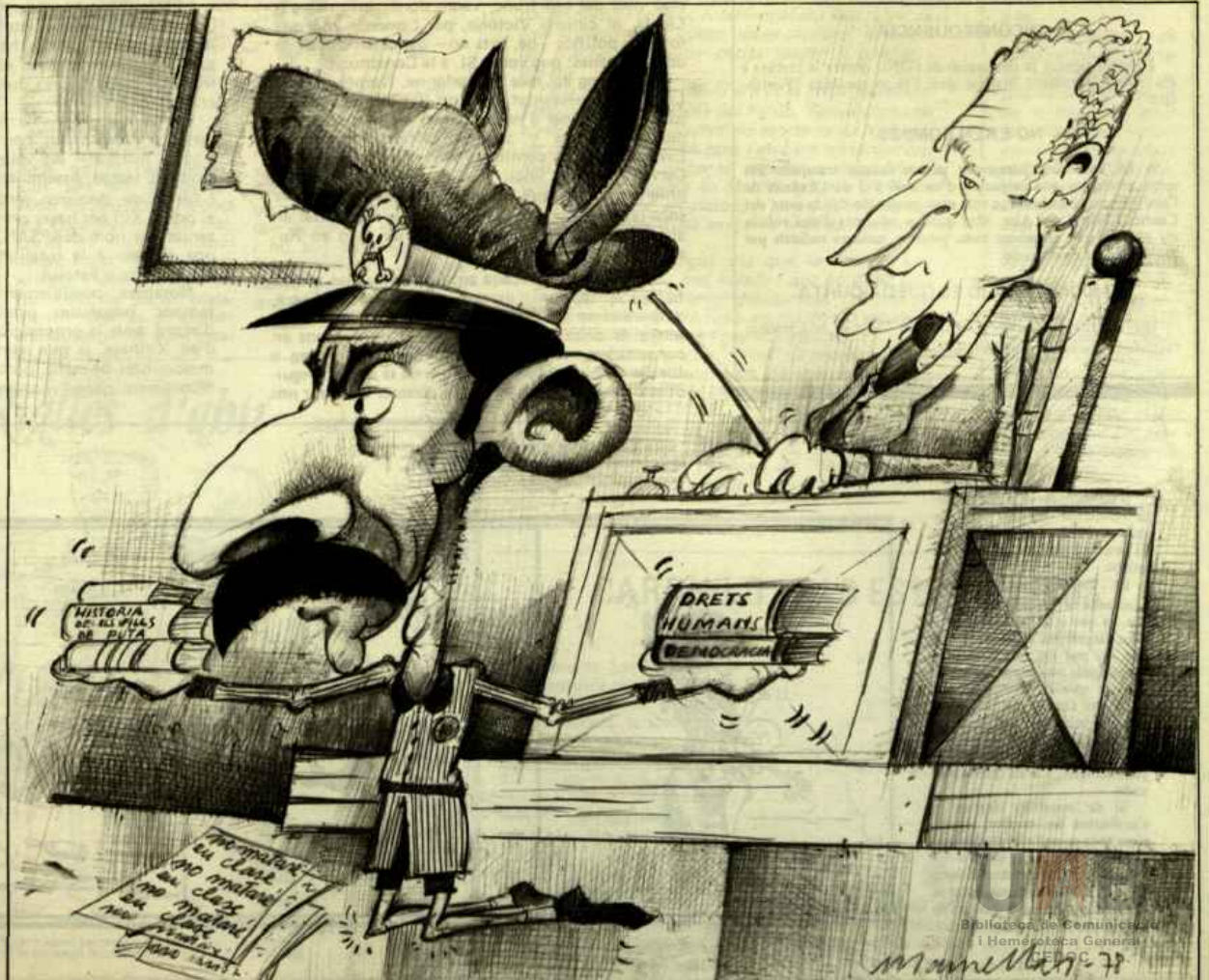
Serafi Bandarra

Fins fa poc, gran part dels demòcrates d'aquest país eren tan poc monàrquics com franquistes. Ara tots són més monàrquics que demòcrates, i emboïca que fa fort!

Abans de la guerra, el president d'una República era el president d'una República, i un Rei era un Rei. Ara, ja no se sap ben bé el que és una cosa i el que és una altra. Si no, mireu el viatge que el monarca espanyol Juan Carlos ha fet per Sud-Amèrica.

Per un cantó el Rei de l'Estat ha parlat de democràcia i drets humans, s'ha abraçat amb la dona del Sr. Azaña —ex-president de la República Espanyola— i ha felicitat al poble mexicà per haver acollit els exiliats republicans. Per l'altre cantó, ens hem trobat amb tot un President de República com el Sr. Videla que té unes pilotes més grosses que els germans Creix, i que és més absolutista que Lluís XIV quan va dir allò de l'Estat sóc jo. Sincerament ja no sap distingir la seva mà dreta de l'esquerra.

Què passa aquí?. És una nova maniobra de l'imperialisme per a confondre la innocent classe obrera tradicional?. És un exorcisme que premonitza una Era d'Acuari de panses i figues i mel i mató?, o bé, tot és un muntatge sensacionalista pagat per "Interviú"?. No ho sabem. Però el que sí sabem és que cada dia

Amb la pipa al morro

UNIVERSITAT

Després de passar cinc anys a la Universitat s'adona que no valia la pena i es lloga de girafa al zoològic.

LÍDER

Líder molt estimat per les masses espera l'amor de les mosses. Telèfon 743 98 12.

CINEMA

La coneguda estrella del cinema senyoreta S.S.S. ha declarat que ella no tornarà a actuar mai més en pilotes vives. Li ho agraim, ja que els seus setanta anys són massa per a anar ensenyant.

MENTIDES A LA TELEVISIÓ

Hom denuncia que UCD manipula la Televisió. Això vol dir que, a partir d'ara ja no ens creurem que Soberano sigui cosa d'homes.

SERVEI TELEFÒNIC

UGT diu que el Govern vol apujar el telèfon. Es a dir, que haurem de pagar més perquè espïin.

IGNORÀNCIA

Ignorem què hi feia McGovern a la Moncloa. També ignorem què hi fa el govern.

CONESA

Conesa, Baretta espanyol, ha tingut uns quants dies el llore a Oxford.

L'UGT NO PAGARÀ PER ÉSSER UN SINDICAT GROC

UGT no donarà cap taló en blanc al PSOE si aquest arriba al poder. Entre altres coses perquè el PSOE no li vol deixar els diners.

REUNIÓ A OXFORD CONTRA EL TERRORISME

Martin Villa ha anat a Oxford a ampliar estudis. Ara tornarà a Espanya per fer el trimestre de pràctiques.

INCONSEQÜÈNCIA

Espanya signarà la declaració de l'ONU contra la tortura i els tractes degradants. Malgrat això, l'Inigo continua "Fantástico".

NO EREN BOMBES

A las Bardenas (Saragossa) poden dormir tranquils. Els setze artefactes que caigueren d'un avió F-5 de l'Exèrcit de l'aire no eren bombes; tan sols eren coets. Ho diu la nota del Cuartel General del Aire. Així queden esfumats d'una volada els rumors que el govern volia prendre mesures radicals per acabar amb la immigració.

LA CONSTITUCIÓ ES QUEDA CURTA

Diu l'Antonio Fontan, d'UCD, que "Déu és una realitat supraconstitucional". Per això no vota.

Botifarra Catalana

ANAVEN DE BRACET

Lleida va veure retornar el seu fill pròdig. Per ací no trobava feina i fa molts anys va emigrar cap a Madris a la recerca del paradís perdut. I pel que sembla ha trobat una feina prou productiva. En Landelino Lavilla forma part del govern Suárez; em sembla que és el Ministro de Justicia.

Lavilla va retornar a la seva terra —en el bon sentit de la paraula—acompanyat de l'Anton Cañellas i d'en Joaquim Molins. De lleis en deu saber moltes en Lavilla, però fa l'impressió que desconeix allò de "més val anar sol que mal acompanyat". En tot cas, pitjor per ell. Doncs be, la tripleta, i algú més del seu tronc, varen donar un míting a Lleida, al cinema Victòria, per demanar allò que tots els polítics —be, tots no— demanen des de fa uns setmanes: que voteu SI a la Constitució.

Del míting val més no parlar-ne. Només dir que Lavilla fou presentat com un lleidetà i català de soca-rel, i ell per a no defraudar als seus començà dient: "señoras y señores pláceme mucho...". Evidentment va continuar amb aquesta parla de Cervantes fins al final: "...en paz, orden, justicia y progreso". Com que Lavilla diuen que és català de soca-rel, esperem que ja deuria estar matriculat en alguna escola per aprendre a parlar com en Ru-sinyol.

Però la cosa no acaba aquí. Pareu be les orelles fadrins i fadrines, perquè el que us explicaré, desperdici no té. Que la UCD té poca gent a Catalunya és prou conegut per tots, i be que ens en congratulem; però d'això a que al seu míting a Lleida els hi fes el servei d'ordre de la sala els seguidors d'en Blas Piñar, hi va un abisme. O potser no.

El cert, però, és que la majoria de jovincalls que tenien a "ben curar" el bon funcionament de l'acte eren molt propers a Fuerza Nueva; fins i tot hi ha qui diu que algú té carnet pinyarista. I el que dic no va pas de conya.

No he pogut saber si anaven a sou fixe o be si s'han passat de partit, però que feien el servei d'ordre és molt clar.

Serà que en Cañellas ha anat encara més a la dreta?

XIRINACS I L'ESMENA

El Sr. Xirinacs, d'ésser un dels homes més galantejats per tots els partits, ha passat a convertir-se en el melic de totes les ires pre-constitucionals.

L'altre dia, en un acte històric —Déu meu, com està la història!— els vells amics de viatge, Assemblea i garrotada, deixaren verd el pobre Xiri per haver presentat, en nom del PSAN, una esmena a la totalitat del Projecte d'Estatut.

Nosaltres, possiblement tampoc haguéssim estat d'acord amb la proposició d'en Xirinacs, ja que som masoquistes de mena, però reconeixem que el mossèn

tenia tot el dret a dir-la i defensar-la. I el que és més important, a que se li respectés l'opinió. Doncs no, tots histèrics. Amb votar en contra en tenien prou, doncs apa, a llençar-se els plats pel cap.

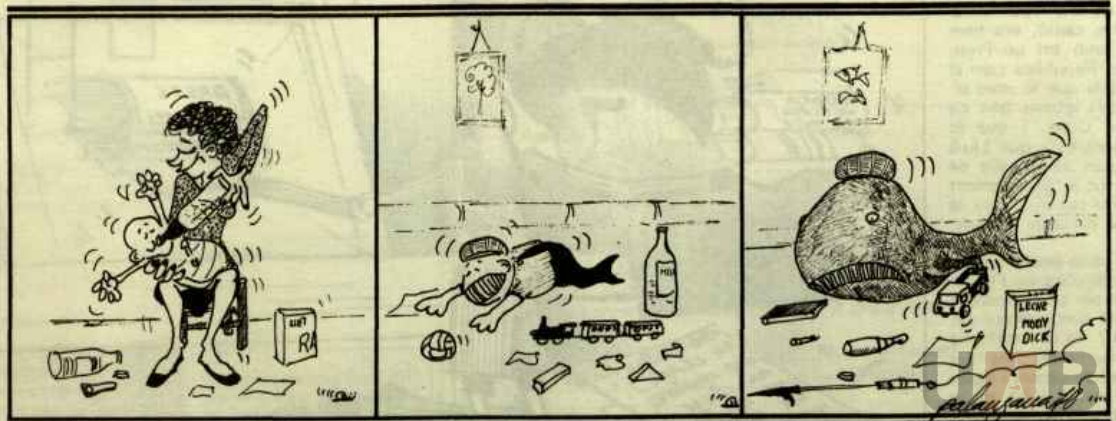
Si el que va dir el Xiri era una bajanada, posant-se a riure n'hi havia prou. Si no ho era, el més adient hagués estat acceptar-la. O és que aquest sucèdani de "Parlament Català" té més censura que l'Assemblea de Catalunya en temps d'en Franco?; Si és així, millor serà que comencem a alçar el braç. I no per a gratar-nos la xella precisament.

MALA LLET

S'ha comprovat d'una manera terminant que els orins de vaca són bons i que fan salut. El mateix passa amb el greix de balena.

La comprovació ha estat efectuada a les nostres costes, ja que a la llet que consumim diàriament hi ha més orins que no pas llet. Això ho diu l'organisme oficial que es cuida que no morim de porqueria i de fàstic. Organisme que segurament imposarà una multeta d'aquelles que ja són vistes dins el capítol de "gastos de producció", i avall que fa baixada.

Si de nosaltres depengués s'acabarien les multes. Agafàriem tota aquesta trepa de marfants, els tancaríem en una habitació i els sotmetríem a dieta única. Es a dir, empassar-se cada mitja hora, i durant sis mesos, un litre de mala llet.

Notícies de l'altre món

QUO VADIS, ESQUERRA?

L'Esquerra Republicana de Catalunya no sap on va ni on para. Va entrar al Parlament de Sant Geroni gairebé de rebot, gràcies a la tasca dels sacrificats i abnegats militants del "esquerranósissim" Partit del Treball. Aquest èxit, grandidí si tenim en compte les cues de gent que volien apuntar-s'hi, els ha permès d'encabir un conseller a la Geneïtat: el senyor Roig, que conrea pagesos i altres assumptes camperols.

ERC, freturosa de donar una imatge combativa que la torni al lloc on la va deixar Companys, ha demanat als sis o set militants que va poder conservar de les cues, l'abstenció al Referèndum de la Constitució.

El Senyor Roig, però ha demanat, com a membre del Consell de la Geneïtat, de votar sí, amb la qual cosa hom el pot acusar de fraccionalisme. I això és el què ha fet el senyor Arana, en demanar l'expulsió del conseller.

Si els senyors de l'Esquerra fossin intel·ligents no s'estarien d'orgues i s'escindirien d'una vegada. Farien un favor a la política, però encara el farien més a la ciència matemàtica, que, per primera vegada, podria demostrar experimentalment que de la divisió de l'infinítèsim en surt sempre el no-res.

MOSCU: GREU ENTREBANC DE LA REVOLUCIÓ

Leónidas Breznev, cap del partit comunista i de l'Estat soviètic va reconèixer davant el Ple del Comitè Central del PCUS una sèrie de greus negligències que, segons ell mateix, fan anar de bòlit el precís desenvolupament de la planificació soviètica.

Els membres del Comitè Central aplaudiren llargament aquesta severa autocensura. Un dirigent soviètic ha manifestat a "La Pipa d'en Roc" que li havia fet molta gràcia veure en Breznev arronsar les celles

en públic, amb la qual cosa se li amagava tota la cara. Un altre dirigent ens ha dit que aquest motiu el fa sospitar que l'orador fos realment Breznev. Ell pensa que l'ambaixador d'Espanya Sr. Samaranch és capaç de qualsevol cosa per convertir-se en el Fofó de totes les Rússies. Concretament, el número folklòric del dia del Pilar, titolat "La Virgen de España os visita" és simpàticament recordat a tot Moscú.

MATCH VIETNAM-CAMPUTXEA

Hi ha guerra entre Camputxea i Vietnam. Amb això no hi comptàvem. Qui són ara els bons? Amb els americans, la cosa era clara i el tuf dels malparits es flairava d'aquí estant. Ara, però, estem atònits i estupefactes. De qui hem de parlar malament? Qui és el dolent més dolent?. A punt esta-

vem de deixar l'afer per massa gomós i elàstic quan va venir al nostre ajut l'"L'imparcial", aquell diari parcial de Madrid. Resulta que de dolents ho són tots i ho són tant que se les foten d'enveja. Unes paraules de consol, whisky amb soda i samarreta de pelfa i adéu, adéu.

EL PALLASSO D'EN MARCELO

Senyors i senyores: amb tots vostès el pallaso de l'any! En Marcelus González Martín, prestidigitador d'ofici i domador de lleons constitucionals. És una autèntica fillgrana produïda pel mercat d'aquí. "Made in Spain", com si diguéssim.

Tot i que va vestit de negre, el seu estil és tan fi que fa riure a cor que vols i ni els lleons s'espanten de la seva cara d'oca. No us penséssiu que és un qualsevol, no i no, que porta ulleres i escriu llibres, encara que és més conegut pel seu ofici de cardenal. De pallaso en fa els diumenges a través d'unes divertides pastorals que ni els bàns s'empassen.

Però avui no parlarem de bàns ni de pastors. Avui parlarem de cabres. De cabres i de cabrits, de pastoretetes i de carabasses. I també de butifarres de pagès així de grosses.

Però aquí les botifarres les mengem amb mongetes i de bisbes carques n'estàvem fins la gorra. Perquè en Marcelo també varem haver de patir-lo per aquestes terres. Es dedicava a la gestió dels interessos de Déu i va ensopegar amb els interessos dels catalans. A ell no li agradàvem i no ens entenia. Sentiment compartit pels naturals que tampoc el païem massa i tampoc entenien el seu llatí. Llavors amb la campanya "Volem bisbes catalans" el vàrem fer marxar amb una petita empena cordial i sincera.

Però el xicot no calla i ara fa el ronsa enyorant l'època de l'Ilumanaeta del Pardo. Temps còmodes aquells, sí senyor, llavors els avortaments franquistes no el preocupaven gens i els bàns no tenien cap més remei que deixar-se esquillar a les bones i contents. Els enyora en Marcelu aquells temps de les mans enlaire, els canons a les esglésies i els del seu gremi beneint les execucions de la "justícia" feixista.

Ara s'enfada perquè diu que la família surt constitucionalment mal parada i que no hi ha Déu que pugui acceptar tanta democràcia. Tremola de por de perdre els privilegis en matèria d'escoles i pateix pel materialisme "que nos invade".

Vet aquí la vida d'un "fatxa" de pronòstic. Dels miracles en parlarem un altre dia que encara va de bòlit buscant un braç incorrupte que l'anterior li ha fet figa i put.

Per la qual cosa en compte el tarannà d'aquest canibal reconciliar. "La Pipa d'en Roc" inicia una campanya que sota l'eslògan de "Volem bisbes cristians" farà tronar i ploure.

Joan XXIV

El Dr. Jeckyll feia temps que el coneixíem. Sempre havia estat un patriota. En els anys difícils era el primer a tot arreu. Quan es va formar l'Assemblea de Catalunya no hi va faltar, ni tampoc quan era l'hora de les garrotades. Sempre ens havia sorprès per la seva claredat nacionalista i democràtica.

De tant en tant, però, tenia uns accessos espasmòdicament epilèptics que el convertien en un Mr. Hyde gairebé botifler. Era com una força diabòlica més forta que ell. Una força que, per moments, dominava totalment la seva voluntat.

Aquest fenomen, maligne i inexplicable, va anar en augment a mesura que avançàvem en la nostra lluita contra la dictadura, arribant a convertir-se en quelcom incontrolable en els últims anys.

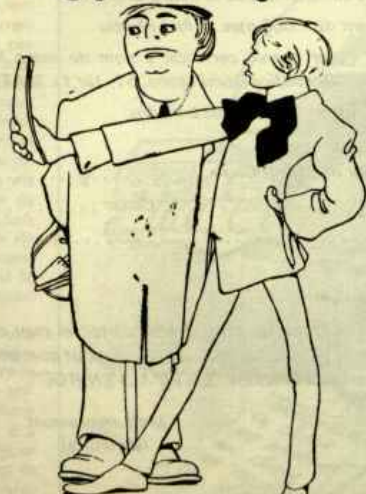
El Dr. Jeckyll, pels seus mèrits d'antany, havia assolit un escó al Parlament de Madrid, i havia intervingut, també, en l'elaboració del projecte d'Estatut. En aquesta darrera etapa els canvis de personalitat eren gairebé continus, fins el dia en que es varen tornar irreversibles.

L'Assemblea de Parlamentaris discutia en aquell moment el problema del català, de si havia de tenir les mateixes atribucions a Catalunya que el castellà a tot l'Estat, o si bé s'havia de limitar a una cooficialitat insuficient. La polèmica fou molt apassionada, i tothom esperava la intervenció del Dr. Jeckyll, conegut per la seva equanimitat i conseqüència. El doctor, però, només va obrir la boca per a carregar contra el català. Definitivament el Dr. Jeckyll s'havia convertit en Mr. Hyde.

Serafi Bandarra

Riqlles d'qbir

CU-CUT!
nº 208
13/5/1906

Té, mira aquet programa: Sinfonia en re de Beethoven. Quin home aquet Beethoven! de re'n feya una sinfonia.

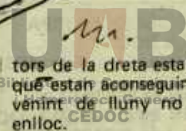
CARRILLO I ELS ESTALINISTES

El senyor Santiago Carrillo assegura que és comunista i demòcrata. Ho diu d'una manera tan seriosa que fins i tot pot ser veritat. Però a Astúries hi ha qui no opina això mateix. Resulta que el Secretaris-sim del PCE ha fotut una relliscada de pebrots i està embolicat en el brut afer dels acomiadaments polítics del sector euro-asturià.

Es un dels episodis més de la lluita del poder al sí del 9 per cent de l'electo-

rat espanyol. La cosa no tindria més transcendència si no fos que aquesta lluita es resol a favor dels sec-

tors de la dreta estalinista que estan aconseguint que venint de lluny no vagin enllot.

VIATGE PER A MASOQUISTES

**VIOLENCIA PER A FRUIR
SENSE FRONTERES**

**FORCE NEW AIR LINES
SUR MERDE**

que traduït vol dir: L'AIRE DE LINIES FA
MERDA A FORÇA NOVA

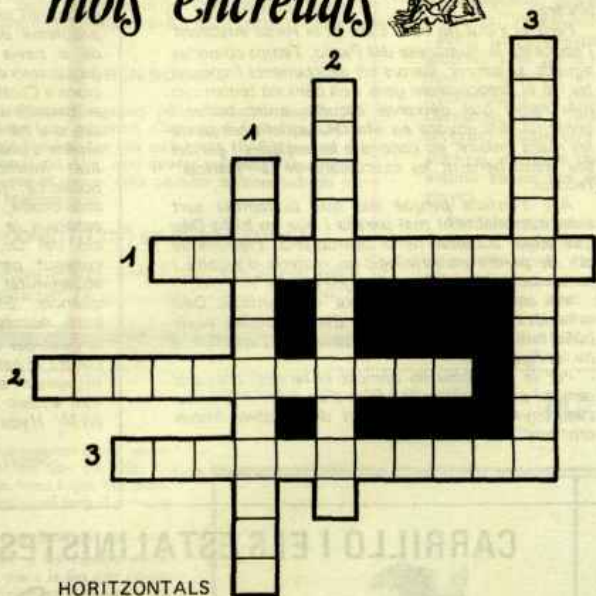
ITINERARI

- Dia 1 — Concentració a la Vall dels Entrebancats de Madris; morrejada a la llosa i ofici a cura de Marcelo González Martin. Desfilada general i sortida cap el Marroc.
- Dia 2 — Arribada a Rabat. Passejada per davant del Palau de Hassan II tot portant pancartes alusives a la "españolidad" de Ceuta i Melilla. Ball de bastons. Cinc nits a les masmorres d'un moro marica. Sortida a les cinc de la matinada cap a Uganda.
- Dia 7 — Arribada a Kampala. Salutació, braç en alt, al Generalísimo Amin. Tot seguit, pantagruèlic banquet de fetge de ministre i orelles d'ambaixador. Una setmana sencera d'hostat-

- ge en un camp de concentració a la frontera de Tanzània.
- Dia 15 — Arribada a Teheran i desfilada pels carrers a ritme de Xa-xa-xa. Marcaran el ritme els trets de les metralleres. Quatre dies en una prospecció petrolífera a 40 graus sobre zero, pic i pala, i sota les pesigolles dels fuets (no confondre'ls amb els de Vic).
- Dia 20 — Arribada a la porta de l'Amèrica lliure: Santiago de Xile. Set dies a les casernes de la DINA. Ens neguem a dir res més perquè no ens acusin de morbosos.
- Dia 28 — Arribada a l'Argentina. Desaparició de quinze dies amb totes les despeses pagades. Tango sense mantega i xurrasco amb una amanida d'osties i cops de potada als escrots

- amb intervals de setze segons. "Porro" de Videla i foc de camp. No hi haurà Cant dels Adeus.
- Dia 45 — Ja sou a Managua: una flaire de sofre cremat us ho farà notar. Uniformes de la Guàrdia Nacional a disposició de tots els viatgers. Una vegada disfressats, desfilada pels barris més pobres, a veure que passa, o què cau. En Somoza us enviarà una medalla a títol pòstum, si no torneu. Al tercer dia, sortida a mitja nit amb la roba sota el braç i el cos morat.
- Dia 48 — Arribada a la Cafeteria Galàxia de Madris. Aquí comença l'aventura.

mots encreuats

HORIZONTALS

- 1/ Dona que té molts pares.
- 2/ Va néixer a Madris (carrera de Sant Gerónimo, s/n)
- 3/ A l'inrevés: Necessita referèndum.

VERTICALS

- 1/ En Marcelo no la vol confessar.
- 2/ Encara és verge.
- 3/ A l'inrevés: la volien violar a la Galàxia.

SUBSCRIPCIONS A TORT I A DRET !!

Davant l'allau de cartes tot demanant una subscripció a la nostra i vostra publicació, el Consell de Redacció —raunit en sessió extraordinària i sense cap necessitat de secretari— ha acordat obrir l'aixeta. Malgrat no ser aquesta la idea inicial dels que fem LA PIPA D'EN ROC, i fent palesa, una vegada més, la generositat que ens guia, hem decidit claudicar. Així que ja ho sabeu. Qui vulgui subscriu-re's que retalli la butlleta i la remeti dins d'un sobre a Edicions La Pipa d'en Roc, carrer República Dominicana, 51-1er, 1a, Mataró. Podem prometre i prometem que rebreu puntualment, i cada setmana, l'exemplar.

SUBSCRIPTOR

Nom i cognoms Tel.:

Domicili Població

Em subscric a la col·lecció de fascicles satírics "La Pipa d'en Roc", per un any, a comptar des de la data d'avui.

El pagament de 1.000 ptes. el faré efectiu

- per correu certificat a nom de Josep M. Fàbregas, c/. República Dominicana, 51, 1er, 1a. MATARÓ
- per domiciliació bancària

Sr. Director del Banc/ Caixa

Agència Carrer

Població

Distingit senyor.

Us agrairé volgueu fer efectiu amb càrrec al meu compte corrent/ d'estalvi núm. el rebut que, per valor de 1.000 ptes., us presentarà Edicions "LA PIPA D'EN ROC".

Molt atentament
(signatura)

Data

CEDOC

EDICIONS "LA PIPA D'EN ROC"
N. Reg. Emp. Edit. 1963/ 7B
ISBN 84-85539-01-X
ISBN 84-85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34263-1978

Fotocomposició: Copisteria la Juliana - dr. farrero, 6 Argentina
Imprimeix: Gràfiques Ibèria, S.A. carrer Constitució, 19, bloc 12, n. 6- Barcelona

Equip Redactor: Pere Artigas, Francesc Costa, Josep M. Fàbregas i Jaume Graupera.
Dibuixants: Josep Novellas i Artur Palomer